

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815898041
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5815898041.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 27. apríla 2017 prejednal sťažnosť podanú prokurátorom proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č.k. 0T/21/2015-62 z 21.2.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. uznesenie Okresného súdu Námestovo, č.k. 0T/21/2015 z 21.2.2017-62 zo dňa 21.2.2017 z r u š u j e .

Podľa § 437 ods. 4 Tr. por. s použitím § 415 Tr. por. z dôvodu § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zák. z a m i e t a žiadosť odsúdeného X. S., nar. X.XX.XXXX v X., trvale bytom X., Z. M. č. XXXX/X o podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, č.k. 0T/21/2015- 36 z 20.2.2015, právoplatným dňa 20.2.2015.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Námestovo napadnutým uznesením podľa § 437 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 69 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, č.k. 0T/21/2015-36 z 20.2.2015, právoplatným dňa 20.2.2015.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť prokurátor s odôvodnením, že X. S. bol dňa 28.11.2005 postihnutý príslušným orgánom za jazdu motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu, za čo mu bola okrem iného uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Skutok, za ktorý bol X. S. odsúdený v tejto trestnej veci, spáchal dňa 18.2.2015, odsúdený bol trestným rozkazom vydaným a súčasne aj právoplatným dňa 20.2.2017. Z obsahu ustanovení § 69 ods. 4 Tr. zák. je zrejmé, že zákonodarcia explicitne nevyjadril moment, od ktorého je potrebné spätne skúmať prípady špeciálnej recidívy u posudzovanej osoby, pričom vzniká otázka, či ide o deň:

- keď došlo k právoplatnému odsúdeniu za predmetný skutok,
- keď súd rozhoduje o žiadosti odsúdeného o podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti,
- keď odsúdený spáchal skutok, za ktorý mu bol uložený trest zákazu činnosti, ktorý je predmetom vykonávacieho konania.

Prvostupňový súd celkom zjavne prijal záver, že zákonná prekážka uvedená v § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zák. sa vzťahuje na obdobie desiatich rokov, ktoré predchádzajú samotnému rozhodovaniu o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu, preto usúdil, že na X. S. sa už táto prekážka nevzťahuje a vyhovel jeho žiadosti. S právnym názorom prvostupňového súdu sa nestotožňuje a zároveň považuje za potrebné, aby bola táto otázka posúdená súdom vyššieho stupňa. Ide o skutkovú situáciu, ktorá doposiaľ nebola, podľa ich dostupnej judikatúry a literatúry, riešená, pričom ide zároveň z hľadiska zákonnosti vykonávacieho konania o dôležitú právnu otázku. Uložený trest zákazu činnosti je sankciou za skutok, ktorý obžalovaný spáchal dňa 18.2.2015 a tak ako uložený trest nadväzuje na spáchaný trestný čin, rovnako naň musí nadväzovať aj režim jeho výkonu. Podmiennečné upustenie od výkonu

zvyšku trestu je neoddeliteľne späté s trestom samotným, čiže aj ono len nadväzuje na skutočnosť, že tu bol spáchaný trestný čin. Preto zastáva názor, že desaťročnú dobu ustanovenú v § 69 ods. 4 Tr. zák. je potrebné počítať spätne od momentu dokonania trestného činu. Len v takom prípade môže mať predmetné ustanovenie preventívny účinok, o ktorý zákonodarcovi zjavne išlo, okrem toho najlepšie napĺňa účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Poukazuje aj na skutočnosť, že počítanie dotknutej doby spätne od momentu rozhodovania súdu by vnieslo do vykonávacieho konania prvok náhodnosti a nestability, pretože by záviselo od spôsobu, akým si ten-ktorý sudca vytyčuje termíny verejných zasadnutí, prípadne kapacitných možností príslušného súdu a nie od právnych noriem, ktoré sa na vec vzťahujú. Ďalším podstatným argumentom je možnosť znevýhodnenia menej nebezpečných páchatel'ov pred nebezpečnejšími za tej istej dôkaznej situácie. Ako príklad môže poslúžiť modelová situácia dvoch osôb, ktorým bol v rovnakom čase uložený priestupkový zákaz viesť motorové vozidlá za jazdu pod vplyvom alkoholu. Prvý z nich následne spácha po ôsmych rokoch prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky bez akýchkoľvek priťažujúcich okolností a bez spôsobenia nejakého následku, uloží sa mu trest zákazu činnosti vo výmere dva roky. Druhý má množstvo priestupkov, spôsobí aj drobnú dopravnú nehodu, uloží sa mu trest zákazu činnosti na štyri roky. Pri počítaní prekážky podľa § 69 ods. 4 Tr. zák. od momentu rozhodovania súdu bude musieť menej nebezpečný páchatel' vykonať celý trest, ale nebezpečnejší bude môcť žiadať po dvoch rokoch o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu. Na základe horeuvedených skutočností navrhol nadriadenému súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc pritom i na prípadné chyby, ktoré neboli sťažnosťou vytýkané a zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu o vyhovení žiadosti odsúdeného o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel nemožno považovať za správne a zákonné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 69 ods. 1 Tr. zák. po výkone polovice trestu zákazu činnosti môže súd podmienenčne upustiť od výkonu jeho zvyšku, ak odsúdený v čase výkonu trestu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný.

Podľa § 69 ods. 4 Tr. zák. súd nemôže podmienenčne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti podľa odseku 1, ak ide o trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, ktorý bol uložený odsúdenému, a) ktorému už bol takýto trest zákazu činnosti uložený v predchádzajúcich desiatich rokoch za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky alebo za iný trestný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky, alebo b) ktorý už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky, ako je uvedený v písmene a), postihnutý zákazom činnosti viesť motorové vozidlo.

V tomto smere treba poukázať na ustanovenie § 128 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého sa za postihnutého za obdobný čin, na účely tohto zákona jednoznačne rozumie ten, komu bola za obdobný čin uložená sankcia alebo iné opatrenie za priestupok alebo iný delikt.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj vo vykonávacom konaní. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či u odsúdeného boli splnené zákonné predpoklady pre podmienenčné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Okresný súd v danom prípade nepostupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si nevytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že _____ u odsúdeného X. S. boli splnené podmienky pre podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Možnosť podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vychádza v podstate z rovnakých princípov, ako podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd v posudzovanom prípade nesprávne aplikoval citované ustanovenie § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zák. V tejto súvislosti nadriadený súd uvádza, že _____ od 1. novembra 2011 novela Trestného zákona upravila zákaz podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti v prípadoch opakovaného vedenia motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky. Sleduje sa tým jednoznačná povinnosť vykonať celý trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, keďže opakovanie takéhoto konania zo strany odsúdeného nasvedčuje tomu, že trest nebol na jeho nápravu postačujúci. Ustanovenie § 69 ods. 4 Tr. zák. teda rieši prípad recidívy požitia návykovej látky.

Treba stručne pripomenúť, že trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/21/2015 z 20.2.2015, právoplatným 20.2.2015, bol X. S. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Za tento prečin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 40 mesiacov.

Zo spisového materiálu je ďalej zrejmé, že X. S. sa dňa 19.10.2005 dopustil priestupku na úseku dopravy v zmysle zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na cestných komunikáciách, za ktorý bol v správnom konaní rozhodnutím OR PZ Námestovo, pod sp. zn. ORP-P-423/DI-NO-2005 z 28.11.2005, právoplatným 28.11.2005, postihnutý aj zákazom činnosti vedenia motorových vozidiel po dobu 2 mesiace a 21 dní. V tomto prípade bol odsúdený postihnutý za porušenie povinností vodiča podľa § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z. (odsúdený jazdil pod vplyvom alkoholu).

Možno konštatovať, že odsúdený X. S. zákonnú podmienku uplynutia polovice výkonu trestu zákazu činnosti splnil.

Avšak ako vyplýva z listinných dôkazov, v predchádzajúcich desiatich rokoch bol právoplatne postihnutý zákazom činnosti viesť motorové vozidlo za priestupok spáchaný pod vplyvom alkoholu, teda návykovej látky. Vzhľadom na gramatický výklad ustanovenia § 69 ods. 4 Tr. zák., lehotu desiatich rokov je potrebné posudzovať jednoznačne k okamihu odsúdenia, nie k rozhodovaniu o prípadnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, resp. ku dňu, keď odsúdený spáchal skutok, za ktorý mu bol uložený trest zákazu činnosti, ktorý je predmetom vykonávacieho konania, t.j. v posudzovanom prípade lehotu desiatich rokov je potrebné posudzovať jednoznačne k okamihu odsúdenia právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/21/2015 z 20.2.2015, ktorým bol odsúdenému okrem iného uložený aj trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 40 mesiacov.

Po zistení pochybenia okresného súdu, krajský súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.